SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 20. maja 2010 *

V zadevi C-434/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Oldenburg (Nemčija) z odločbo z dne 11. septembra 2008, ki je prispela na Sodišče 1. oktobra 2008, v postopku

Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts

proti

Freerku Heidingi,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec), J.-J. Kasel in M. Safjan, sodniki,

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 3. decembra 2009,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts F. Schulze, odvetnik,

– za nemško vlado M. Lumma in N. Graf Vitzthum, zastopnika,

– za Evropsko komisijo F. Erlbacher in F. Clotuche-Duvieusart, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. februarja 2010

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL L 270, str. 1, in popravek v UL 2004, L 94, str. 70 – ta popravek ne zadeva slovenske različice).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Arnold und Johann Harms als Gesellschaft bürgerlichen Rechts in F. Heidingo (v nadaljevanju: kupec) glede izvršitve obveznosti, ki izhajajo iz kupoprodajne pogodbe za kmetijo.

Pravni okvir

Predpisi Unije

Uredba št. 1782/2003

3 Uredba št. 1782/2003 med drugim uvaja shemo dohodkovne podpore za kmete. Ta shema je v členu 1, druga alinea, te uredbe poimenovana „shema enotnega plačila“.

4 V uvodni izjavi 2 Uredbe št. 1782/2003 je navedeno:

„Celotno plačilo neposredne pomoči mora biti pogojeno z izpolnitvijo pravil v zvezi s kmetijskim zemljiščem, kmetijsko proizvodnjo in dejavnostjo. Namen teh pravil je vključiti v skupne ureditve trgov osnovne standarde za okolje, varno hrano, zdravje in dobro počutje živali ter dobre kmetijske in okoljske pogoje. Če ti osnovni standardi niso izpolnjeni[,] morajo države članice v celoti ali delno odvzeti neposredno pomoč na podlagi sorazmernih, objektivnih in stopnjevitih meril. Tak odvzem ne vpliva na sankcije, ki so določene ali ki bodo določene v drugih določbah zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje.“

5 V uvodni izjavi 3 te uredbe je med drugim navedeno:

„Da bi se izognili opuščanju kmetijskih zemljišč in da bi zagotovili, da se ta obdelujejo v skladu z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji, je treba uvesti standarde, katerih podlaga so lahko ali pa ne predpisi držav članic. […]“

6 V uvodni izjavi 21 Uredbe št. 1782/2003 je navedeno:

„Sheme podpore v okviru skupne kmetijske politike predvidevajo neposredno dohodkovno podporo, zlasti z namenom, da se kmetijski skupnosti zagotovi primeren življenjski standard. Ta cilj je tesno povezan z ohranitvijo podeželja. Da bi se izognili neprimernim dodelitvam sredstev Skupnosti[,] se podpora ne bi smela izplačati kmetom, ki so umetno ustvarili pogoje, potrebne za pridobitev takih plačil.“

7 V uvodni izjavi 24 te uredbe je navedeno:

„Povečevanje konkurenčnosti kmetijstva Skupnosti in spodbujanje kakovosti hrane in okoljskih standardov imata za nujno posledico znižanje institucionalnih cen za kmetijske proizvode in povišanje stroškov proizvodnje za kmetijska gospodarstva v Skupnosti. Da bi dosegli te cilje in spodbudili bolj tržno usmerjeno in trajnostno kmetijstvo[,] je treba dokončati prehod iz podpore za proizvodnjo na podporo za proizvajalce z uvedbo sistema nevezane dohodkovne podpore za vsako kmetijo. Čeprav bodo zaradi take nevezanosti dejanski zneski, plačani kmetom, ostali nespremenjeni,

se bo znatno povečala učinkovitost dohodkovne pomoči. Zato je primerno, da je enotno plačilo na kmetijo pogojeno z upoštevanjem navzkrižne skladnosti okolja, varne hrane, zdravja in dobrega počutja živali ter ohranitve kmetij [z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji]."

8 V uvodni izjavi 30 navedene uredbe je med drugim navedeno:

„Celoten znesek, do katerega je kmetija upravičena, je treba razdeliti (pravice do plačila) in povezati z določenim številom upravičenih hektarjev, ki ga je treba določiti, da se omogoči prenos pravic do premije. Da bi se izognili špekulativnim prenosom, ki bi povzročili kopičenje pravic do plačila brez ustrezne kmetijske podlage[,] je pri dodeljevanju pomoči primerno določiti povezavo med pravicami in določenim številom upravičenih hektarjev kakor tudi možnost omejitve prenosa pravic v regiji. […]"

9 Člen 2 te uredbe določa:

„[…] [U]porabljajo [se] naslednje opredelitve:

(a) ‚kmet' je fizična ali pravna oseba oziroma združenje fizičnih ali pravnih oseb, […] ki opravlja kmetijsko dejavnost,

[…]

(c) ‚kmetijska dejavnost' je proizvodnja, vzreja ali gojenje kmetijskih proizvodov vključno z žetvijo, molžo, rejo živali in kmetijsko rejo živali ali ohranjanje zemljišča po dobrih kmetijskih in okoljskih pogojih, določeno v členu 5,

[…]"

10 V naslovu II Uredbe št. 1782/2003 je poglavje 1 z naslovom „Navzkrižna skladnost", ki zajema člene od 3 do 9. Člen 3 te uredbe, naslovljen „Glavne zahteve", določa:

„1. Kmet, ki prejema neposredna plačila, mora spoštovati predpisane zahteve ravnanja iz Priloge III v skladu s časovnim razporedom, določenim v navedeni prilogi, ter dobre kmetijske in okoljske pogoje, določene v členu 5.

2. Pristojni državni organ mora kmetu posredovati seznam predpisanih zahtev ravnanja ter zahtev v zvezi z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji, ki jih je treba spoštovati."

11 Naslov III navedene uredbe, „Shema enotnega plačila", vsebuje v poglavjih od 1 do 4 osnovna pravila, ki veljajo za ta sistem dohodkovne podpore kmetom, „nevezane" na proizvodnjo.

12 Člen 33(1) te uredbe določa:

„Kmetje so upravičeni iz sheme enotnega plačila, če:

(a) jim je bilo odobreno plačilo v referenčnem obdobju, navedenem v členu 38, v okviru vsaj ene izmed shem podpore, navedene v Prilogi VI, ali

(b) so kmetijsko gospodarstvo ali del kmetijskega gospodarstva prejeli kot dejansko ali pričakovano dediščino od kmeta, ki je izpolnjeval pogoje, navedene pod točko (a), ali

(c) so prejeli pravico do plačila iz nacionalne rezerve ali s prenosom."

13 Člen 36(1) Uredbe št. 1782/2003 določa:

„Pomoč v okviru sheme enotnega plačila se izplača glede na pravice do plačila, kot je določeno v poglavju 3, za ustrezno število upravičenih hektarjev, kot je določeno v členu 44(2)."

14 Člen 44 navedene uredbe, naslovljen „Uporaba pravic do plačila“, določa:

„1. Na podlagi vsake pravice do plačila, ki vključuje upravičen hektar, se pridobi pravica do plačila zneska, ki ga določa pravica do plačila.

2. ‚Upravičen hektar‘ pomeni vsako kmetijsko površino kmetijskega gospodarstva, ki se uporablja kot orno zemljišče in trajni travnik, razen površin, ki se uporabljajo za trajne nasade, gozdove ali nekmetijske dejavnosti.

[…]“

15 Člen 46 Uredbe št. 1782/2003, naslovljen „Prenos pravic do plačila“, določa:

„1. Pravice do plačila se lahko prenesejo le na drugega kmeta s sedežem v isti državi članici, razen v primeru prenosa na podlagi dejanske ali pričakovane dediščine.

[…]

2. Pravice do plačila se lahko prenesejo s prodajo ali katero koli drugo obliko dokončnega prenosa, z ali brez zemljišča. Po drugi strani pa se zakup ali podobne vrste prenosa dovolijo le, če prenos pravic do plačila vključuje prenos ustreznega števila upravičenih hektarjev.

Razen v primeru višje sile ali izjemnih okoliščin, kot je navedeno v členu 40(4), lahko kmet prenese svoje pravice do plačila brez zemljišča le, ko je v smislu člena 44 uporabil najmanj 80 % svojih pravic do plačila v najmanj enem koledarskem letu ali ko se je prostovoljno odrekel v korist nacionalne rezerve vsem pravicam do plačila, ki jih ni uporabil v prvem letu izvajanja sheme enotnega plačila.

[…]“

16 Oddelek 1 poglavja 5 te uredbe, naslovljen „Regionalno izvajanje“, določa možnost za države članice, da izvajajo sistem enotnega plačila zgolj na regionalni ravni.

17 Člen 59(1) in (3) te uredbe, ki spada v navedeni oddelek, določa:

„1. V ustrezno utemeljenih primerih in v skladu z objektivnimi merili lahko države članice razdelijo celoten znesek regionalne zgornje meje, določene v členu 58, ali

njen del med vse kmete, katerih kmetijska gospodarstva se nahajajo v zadevni regiji, vključno s tistimi, ki ne izpolnjujejo meril za upravičenost iz člena 33.

[…]

3. V primeru delne delitve celotnega zneska regionalne zgornje meje kmetje prejmejo pravice, katerih znesek na enoto se izračuna tako, da se ustrezni del regionalne zgornje meje, določene v členu 58, deli s številom upravičenih hektarjev v smislu člena 44(2), ki so določeni na regionalni ravni.

4. V primeru, ko je kmet upravičen tudi do pravic, izračunanih na podlagi ostalega dela regionalnih zgornjih mej, se regionalni znesek na enoto vsake njegove pravice, razen pravic za praho, poveča za znesek, ki ustreza referenčnemu znesku, ki se deli s številom pravic kmeta, določenih v skladu z odstavkom 4.

[…]“

18 Člen 62 Uredbe št. 1782/2003 državam članicam dovoljuje, da določijo, da se zneski, ki izhajajo iz mlečnih premij in dodatnih plačil, predvidenih v členih 95 in 96 te uredbe, na nacionalni ali regionalni ravni v celoti ali delno vključijo v shemo enotnega plačila od leta 2005 naprej.

Nacionalna ureditev

19 Na podlagi člena 2(1) zakona o uporabi sheme enotnega plačila (Betriebsprämiendurchführungsgesetz, v nadaljevanju: BetrPrämDurchfG) se enotno plačilo na regionalni ravni dodeli od 1. januarja 2005 v skladu s podrobnimi pravili, ki so določena z navedenim zakonom in uredbo o uporabi sheme enotnega plačila.

20 Člen 5(1) BetrPrämDurchfG določa, da referenčni znesek enotnega plačila za vsakega kmeta v skladu s kombiniranima določbama odstavkov 1 in 3 člena 59 Uredbe št. 1782/2003 obsega znesek, ki se nanaša na kmetijo, in znesek, ki temelji na površini.

21 Znesek, ki se nanaša na kmetijo, se izračuna na podlagi prejšnjih neposrednih plačil, naštetih v členu 5(2), točka 1, BetrPrämDurchfG, ki jim je treba prišteti mlečne premije in dodatke k mlečnim premijam. Znesek, ki temelji na površini, se izračuna z deljenjem ostanka regionalne zgornje meje s številom hektarjev, ki so upravičeni do pomoči.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

22 Iz predložitvenega sklepa je razvidno, da sta Amkeline Gertha Harms in Johann Harms (v nadaljevanju: prodajalca) z notarsko overjeno kupoprodajno pogodbo z dne 8. novembra 2005 kupcu prodala orna zemljišča ter zaloge krme in referenčne količine mleka. Poleg prenosa 9,6 hektarja kmetijskih zemljišč, ki so bila v lasti prodajalcev, je

kupoprodajna pogodba določala tudi možnost, da kupec na podlagi dogovorov, ki se sklenejo z lastniki oziroma upravičenci, prevzame približno 100 hektarjev zemljišč, s katerimi sta na podlagi zakupa in pogodb o rabi razpolagala prodajalca.

23 Stranke kupoprodajne pogodbe so se tudi dogovorile, da prodajalca brezplačno preneseta na kupca vse pravice do plačila, ki jima bodo dodeljene iz naslova kmetijskih zemljišč, ki so predmet pogodbe, in tistih, ki sta jih prodajalca zakupila oziroma so jima bila dana v uporabo in jih kupec prevzema.

24 Člen 9 kupoprodajne pogodbe je med drugim vseboval to določbo:

„Prodajalca po dokončni določitvi in dodelitvi pravic do plačila obvestita kupca o znesku v dvotedenskem roku po prejemu obvestila, vendar najpozneje 15. januarja 2006.

Stranke pogodbe se zavežejo, da bodo do 15. februarja 2006 […] sklenile pogodbo, s katero bodo določile merila, na podlagi katerih se bodo lahko opredelile [dejanske pravice do plačila] in znesek.

Stranke v enem mesecu po sklenitvi zgoraj navedene pogodbe prijavijo prenos pri pristojnem deželnem organu oziroma prijavijo postopek, o katerem so bile obveščene, pri osrednji podatkovni zbirki integriranega administrativnega in kontrolnega sistema.

Stranke sklenejo sporazum, da je kupec upravičen do 40 pravic do plačila v zvezi z ornim zemljiščem in 40 pravic do plačila v zvezi s trajnim pašnikom ter le do dela pravic do plačila, ki se nanašajo na kmetijo (‚top up') in so dodeljene v zvezi z referenčnimi količinami mleka (približno 622.000 kg), prenesenimi na kupca na podlagi zakupa v okviru prenosa kmetije.

Kupec se zavezuje, da – po izvedenih letnih izplačilih – prenese na prodajalca plačila, ki jih prejme v zvezi s pravicami do plačila, ki se nanašajo na kmetijo oziroma temeljijo na površini (približno 15 pravic do plačila v zvezi z ornim zemljiščem, približno 15 pravic do plačila v zvezi s trajnim pašnikom in plačil za nadomestitev mleka za približno 1.000.000 kg referenčnih količin mleka) […]"

25 Kupoprodajna pogodba je bila izvršena in lastništvo kmetijskih zemljišč je bilo preneseno na kupca. Nanj je bilo 1. aprila 2006 prenesenih tudi 111,79 pravic do plačila.

26 Prodajalca sta s pisno izjavo o prenosu z dne 29. januarja 2007 na tožečo stranko v postopku v glavni stvari prenesla pravice, ki izvirajo iz kupoprodajne pogodbe.

27 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je s tem, da se je oprla na navedeno kupoprodajno pogodbo in na pogodbeni dogovor z dne 6. januarja 2006, ki iz nje izhaja, od kupca med drugim zahtevala, naj ji za leto 2006 nakaže skupni znesek 40.823,05 EUR iz naslova pravic do plačila, ki so bile dodeljene prodajalcema na podlagi dogovora med strankami.

28 Ker je Landgericht Aurich to tožbo zavrnilo, je tožeča stranka v postopku v glavni stvari vložila pritožbo pri Oberlandesgericht Oldenburg.

29 Predložitveno sodišče meni, da je rešitev spora, o katerem odloča, odvisna od veljavnosti določbe v členu 9 kupoprodajne pogodbe, ki se nanaša zlasti na omejitve glede prenosa pravic do plačila, določenih v členu 46 Uredbe št. 1782/2003, in cilje sheme enotnega plačila.

30 V teh okoliščinah je Oberlandesgericht Oldenburg prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 46(2) […] Uredbe št. 1782/2003[…] razlagati tako, da so pogodbeni dogovori, s katerimi se na zunaj sicer opravijo popolni in dokončni prenosi pravic do plačila, vendar pa v skladu s sporazumom, sklenjenim med strankama, pravice do plačila v gospodarskem smislu še naprej pripadajo odsvojitelju, medtem ko mora kupec kot formalni imetnik pravic do plačila te uveljavljati z obdelavo ustreznih površin in sebi izplačana enotna plačila v celoti predajati odsvojitelju, ali s katerimi se plačila na površino prenesejo na kupca tako, da mora ta po uveljavitvi in izplačilu enotnih plačil del enotnih plačil (del, ki se nanaša na kmetijo) v vsakem primeru redno predajati odsvojitelju, v nasprotju s to uredbo in zato brez učinka?“

Vprašanje za predhodno odločanje

Dopustnost

31 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari izpodbija dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe, ker naj predloženo vprašanje ne bi ustrezalo dejanskemu okviru primera v postopku v glavni stvari.

32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, kot ga določa člen 234 ES, le nacionalno sodišče, pred katerim poteka spor in ki je pristojno za izdajo sodne odločbe, glede na posebnosti spora, ki poteka pred njim, presoja upoštevnost vprašanj, ki jih predloži Sodišču (glej zlasti sodbo z dne 15. oktobra 2009 v zadevi Hochtief in Linde-Kca-Dresden, C-138/08, ZOdl., str. I-9889, točka 20 in navedena sodna praksa).

33 Sodišče mora poleg tega v okviru delitve pristojnosti med sodišči Unije in nacionalnimi sodišči upoštevati dejanski in pravni okvir, v katerega se uvršča vprašanje za predhodno odločanje, kakor je opredeljeno v predložitvenem sklepu (sodba z dne 13. novembra 2003 v zadevi Neri, C-153/02, Recueil, str. I-13555, točka 35).

34 Zato je treba ugotoviti, da je predlog za sprejetje predhodne odločbe dopusten, in ga proučiti v dejanskem okviru, ki ga je v predložitvenem sklepu opredelilo Oberlandesgericht Oldenburg.

Vsebina

35 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 46(2) Uredbe št. 1782/2003 razlagati tako, da nasprotuje pogodbenemu dogovoru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, katerega predmet je dokončni prenos pravic do plačila in na podlagi katerega mora prevzemnik kot imetnik pravic do plačila te pravice uveljaviti in prenosniku nakazati vsa ali del plačil, ki so mu iz tega naslova izplačana.

36 Najprej je treba spomniti, da čeprav je za pogodbo značilno načelo avtonomije volje, v skladu s katerim se stranke zlasti prosto medsebojno zavezujejo, pa iz veljavnih predpisov Unije vseeno lahko izvirajo omejitve te pogodbene svobode (glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 1999 v zadevi Španija proti Komisiji, C-240/97, Recueil, str. I-6571, točka 99).

37 Zlasti pogodbena svoboda, ki jo ima imetnik pravic do plačila, mu ne dovoljuje, da bi prevzemal obveznosti, ki so v nasprotju s cilji Uredbe št. 1782/2003.

38 Glede tega je treba spomniti, da člen 1, druga alinea, Uredbe št. 1782/2003 določa, da je shema enotnega plačila dohodkovna podpora za kmete. Kot je navedeno v uvodni izjavi 21 te uredbe, je cilj, da se kmetijski skupnosti zagotovi primeren življenjski standard, tesno povezan z ohranitvijo podeželja. Zato je tudi v uvodni izjavi 24 navedeno, da je primerno, da je enotno plačilo pogojeno z upoštevanjem navzkrižne skladnosti okolja, varne hrane, zdravja in dobrega počutja živali ter ohranitve kmetij z dobrimi kmetijskimi in okoljskimi pogoji. Zakonodajalec je poleg tega izplačilo pomoči pogojil s tem, da je število upravičenih hektarjev, ki jih ima kmet, enako številu pravic do plačila (glej v tem smislu sodbo z dne 21. januarja 2010 v zadevi van Dijk, C-470/08, ZOdl., str. I-603, točka 33).

39 Iz tega je razvidno, da kmet ne more biti upravičen iz sheme enotnega plačila, uvedene z Uredbo št. 1782/2003, če ne izpolnjuje več pogojev, ki jih določa ta uredba. V nasprotnem primeru bi pridobil ugodnost, ki ni v skladu s cilji sheme enotnega plačila.

40 Glede pravil, ki jih Uredba št. 1782/2003 določa glede prenosa pravic do plačila, ki se obravnavajo v postopku v glavni stvari, člen 46(2) navedene uredbe med drugim določa, da je pravice do plačila mogoče prenesti bodisi z dokončnim prenosom bodisi z zakupom ali podobno vrsto prenosa.

41 V okviru dokončnega prenosa, za kakršnega gre v postopku v glavni stvari, se kmet, ki je do tedaj imel pravice do plačila, svojim zahtevkom dokončno odpove s prenosom na drugega kmeta, ki te pravice nato izvršuje v svojo korist (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo van Dijk, točka 35).

42 V obravnavanem primeru je iz predložitvenega sklepa razvidno, da sta prodajalca na kupca prenesla vse pravice do plačila, ki so jima bile dodeljene. Kupoprodajna pogodba je med drugim določala, da morajo stranke dokončni prenos pravic do plačila prijaviti pri osrednji podatkovni bazi sistema za identifikacijo in registracijo pravic do plačila.

43 Toda stranke kupoprodajne pogodbe so se med seboj dogovorile, da se kupcu z določbo člena 9 navedene pogodbe dodeli določeno število pravic do plačila, ta pa se zaveže, da bo prodajalcema nakazal zneske, ki jih bo letno prejel iz naslova preostalih pravic, potem ko jih bo uveljavljal.

44 Zdi se, da je iz besedila navedene določbe – ki izrecno določa, da kupec ni upravičen do vseh pravic do plačila, ki so bile nanj prenesene, temveč le do njihovega dela – razvidno, da je bil namen strank z medsebojnim dogovorom prodajalcema dodeliti del prenesenih pravic do plačila ob neupoštevanju ciljev Uredbe št. 1782/2003. S sklepanjem po nasprotnem razlogovanju je namreč iz te določbe nujno razvidno, da preostale pravice do plačila pripadajo prodajalcema. To presojo potrjuje okoliščina, da kot je razvidno iz dokazov, predloženih Sodišču, stranke nikakor niso časovno omejile obveznosti prevzemnika, da prenosniku nakaže del plačil, ki so mu bila izplačana iz naslova navedenih pravic do plačila.

45 Take določbe, na podlagi katere prevzemniku pravic do plačila v razmerju med strankami pripada zgolj del pravic do plačila, ki so bile nanj formalno prenesene, ni mogoče šteti za skladno s cilji Uredbe št. 1782/2003, kakršni so navedeni v točki 38 te sodbe, saj je namen te uredbe prenosniku omogočiti nadaljnjo korist od sheme podpore, uvedene s to uredbo, ne da bi ga zavezovali obveznosti iz poglavja 1 naslova II navedene uredbe in pogoji za upravičenost do pomoči iz člena 33 te uredbe.

46 Vendar je tožeča stranka v postopku v glavni stvari na obravnavi trdila, da ob sklenitvi kupoprodajne pogodbe v Zvezni republiki Nemčiji, natančneje v Spodnji Saški še niso bile dodeljene pravice do plačila. Tako naj cilj navedene določbe, katere besedilo naj ne bi bilo posrečeno, ne bi bil nazaj na tožečo stranko prenesti del pravic do plačila, ki so bile prenesene na prevzemnika, temveč na podlagi vrednosti tega dela pravic do plačila določiti dogovorjeno ceno za prenos vseh pravic do plačila.

47 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da če v Uredbi št. 1782/2003 ni določeno drugače, lahko stranke načeloma prosto določijo znesek finančne protidajatve za prenos pravic do plačila.

48 V teh okoliščinah je odločilno vprašanje, ali je sporna določba posledica volje strank, da v medsebojnih razmerjih prenosniku dodelijo del formalno prenesenih pravic do plačila ne glede na določbe Uredbe št. 1782/2003, ali pa je njen namen določitev dogovorjene cene za prenos vseh pravic do plačila na podlagi vrednosti tega dela pravic do plačila.

49 Predložitveno sodišče mora na podlagi dejstev, ki jih lahko presodi le samo, ugotoviti, kaj sta stranki resnično nameravali.

50 Iz vsega zgoraj navedenega je razvidno, da je treba Uredbo št. 1782/2003 razlagati tako, da ne nasprotuje pogodbenemu dogovoru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, katerega predmet je dokončni prenos pravic do plačila in na podlagi katerega mora prevzemnik kot imetnik pravic do plačila te pravice uveljaviti in prenosniku brez kakršne koli časovne omejitve nakazati vsa ali del plačil, ki so mu iz tega naslova izplačana, če namen takega pogodbenega dogovora ni prenosniku omogočiti, da

obdrži del pravic, ki jih je formalno prenesel, temveč na podlagi vrednosti tega dela pravic do plačila določiti dogovorjeno ceno za prenos vseh pravic do plačila.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 je treba razlagati tako, da ne nasprotuje pogodbenemu dogovoru, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, katerega predmet je dokončni prenos pravic do plačila in na podlagi katerega mora prevzemnik kot imetnik pravic do plačila te pravice uveljaviti in prenosniku brez kakršne koli časovne omejitve nakazati vsa ali del plačil, ki so mu iz tega naslova izplačana, če namen takega

pogodbenega dogovora ni prenosniku omogočiti, da obdrži del pravic, ki jih je formalno prenesel, temveč na podlagi vrednosti tega dela pravic do plačila določiti dogovorjeno ceno za prenos vseh pravic do plačila.

Podpisi